

Sygnatura akt VI Ka 581/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **6 października 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Agata Gawron-Sambura (spr.)

Sędziowie SSO Bożena Żywioł

SSO Marcin Schoenborn

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Bożeny Sosnowskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 r.

sprawy **skazanego J. T. syna K. i A.,**

ur. (...) Z.,

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrzu

z dnia 15 kwietnia 2015 r. sygnatura akt VII K 523/14

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Zabrzu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 581/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrzu rozpoznał sprawę J. T. w przedmiocie wydania wyroku łącznego, badając przy tym wszystkie dotychczasowe skazania wynikające z danych o karalności.

Wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. akt VII K 523/14 tenże Sąd na mocy art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. połączył pozostające w zbiegu realnym kary pozbawienia wolności orzeczone odpowiednio w sprawach - Sądu Rejonowego w Bytomiu o sygnaturze II K 564/12, Sądu Rejonowego w Zabrzu o sygnaturze VII K 613/ 12 i Sądu Rejonowego w Zabrzu o sygnaturze VIIK 1117/12, wymierzając skazanemu karę łączną w rozmiarze 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

W pozostałym zakresie Sąd Rejonowy umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych pozostałymi wyrokami wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego, ustalając, że wyroki w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu, zwalniając jednocześnie skazanego od

ponoszenia kosztów postępowania i rozstrzygając w przedmiocie wynagrodzenia na rzecz obrońcy reprezentującego skazanego z urzędu.

Apelację wniósł obrońca skazanego, zaskarżając wyrok w całości na korzyść skazanego, zarzucając orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mającego istotny wpływ na jego treść, polegającego na przeoczeniu i nieuwzględnieniu przesłanek do połączenia węzłem kary łącznej dodatkowo kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 31 stycznia 2013 r. o sygnaturze VII K 657/11, co z kolei spowodowało orzeczenie wobec skazanego kary łącznej rażąco niewspółmiernie surowej.

Wskazując na powyższe apelujący obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 1 poprzez orzeczenie kary łącznej w oparciu o zasadę pełnej absorpcji przy uwzględnieniu kary jednostkowej pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie Sądu Rejonowego w Zabrzu o sygnaturze akt VII K 657/11.

Podzielając co do istoty trafność zarzutu podniesionego przez skarżącego w środку odwoławczym, Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok uchylił i sprawę skazanego J. T. w przedmiocie wydania wyroku łącznego przekazał Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Powodem kasatoryjnego rozstrzygnięcia było stwierdzenie w toku kontroli wyroku sądu pierwszej instancji zaistnienia obrazy prawa materialnego, jakiej dopuścił się sąd procedując w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

W pierwszej kolejności wytknąć należy Sądowi Rejonowemu poważne uchybienie prawa materialnego, polegające na tym – że – jak zasadnie podniósł apelujący, sąd ten nie zastosował reguł wymiaru kary łącznej zawartych w art. 85 k.k., który to przepis jest tak skonstruowany, iż w razie zaistnienia przesłanek wskazanych przez ustawodawcę sąd ma obowiązek go zastosować i orzec karę łączną. Trafność uwag apelującego dotyczy w tym przypadku nieuwzględnienia przez Sąd Rejonowy zaistniałych przesłanek do połączenia węzłem kary łącznej kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu w sprawie o sygn. akt VII K 657/11.

Dla ustalenia, jakie kary jednostkowe orzeczone w poszczególnych sprawach winny być objęte karą łączną decydujące znaczenie mają czynniki obiektywne, właśnie te, na które wskazał ustawodawca w art. 85 k.k. przed nowelizacją. Decydujące znaczenie mają zatem daty popełnienia poszczególnych czynów odniesione do daty chronologiczne pierwszego wyroku skazującego za którykolwiek z tych czynów.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż kolejnym chronologicznie pierwszym wyrokiem spośród tych, które były objęte niniejszym postępowaniem i które wskazane zostały w części wstępnej wyroku łącznego, było orzeczenie Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 28 września 2012 r., sygn. akt II K 564/12.

Przed datą wydania tego wyroku popełnione zostały czyny, których dotyczyły wyroki :

- Sądu Rejonowego w Zabrzu w sprawie VII K 657/11 data czynu : 23 marca 2011r.;
- Sądu Rejonowego w Zabrzu w sprawie VII K 613 /12 data czynu : 14 marca 2012r.;
- Sądu Rejonowego w Zabrzu w sprawie VII K 1117/12 / data czynu : 19 czerwca 2012r.

Tak więc wszystkie warunki ujęte w art. 85 k.k. wskazywały na zasadność orzeczenia jednej kary łącznej na podstawie kar za zbiegające się czyny, których dotyczyły wskazane powyżej wyroki jednostkowe jak słusznie wskazał to w apelacji obrońca. Tymczasem sąd meriti w sposób nieuzasadniony i błędny odrzucił reguły z art. 85 k.k. w odniesieniu do możliwości orzeczenia łącznej kary pozbawienia wolności z uwzględnieniem wyroku Sądu Rejonowego w Zabrzu o sygn. akt VII K 657/11. Jednocześnie z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku nie wynika, dlaczego tenże sąd pominął wszystkie wyżej omówione uwarunkowania i zależności i nie połączył wzmiankowanej kary jednostkowej orzeczonej wyrokiem wskazanym przez apelującego, choć bezsprzecznym jest, że prawidłowe zastosowanie wskazanej normy prawa materialnego winno w realiach rozpatrywanej sprawy skutkować jej obligatoryjnym połączeniem z wyrokami wskazanymi w pkt 1 zaskarżonego wyroku. Stanowi to obrazę prawa materialnego w postaci art. 85 k.k.

Niemniej Sąd Okręgowy nie dokonał korekty zaskarżonego wyroku, choć taki wniosek został zawarty w wywiedzionym środku odwoławczym przez apelującego, mając na uwadze, że nie jest możliwym, aby to sąd odwoławczy prawomocnie, poprzez odmienne ukształtowanie kary łącznej, jednoinstancyjnie, decydował o wymiarze tej kary, pozbawiając skazanego prawa ewentualnego domagania się kontroli instancyjnej takiego rozstrzygnięcia.

Ponownie rozpoznając sprawę sąd pierwszej instancji prawidłowo stosując art. 85 k.k. rozstrzygnie w kwestii kary łącznej. Oczywistym jest, że prowadząc postępowanie powtórnie Sąd Rejonowy ponownie rozważy, na podstawie jakiej zasady ukształtować wymiar kary łącznej. Rozstrzygnięcie tego w chwili obecnej, a więc odnoszenie się do kolejnego zarzutu apelacji obrońcy skazanego w kwestii rażącej niewspółmierności orzeczonej kary byłoby bowiem przedwczesne.